

Bijvoorbeeld in *Insect*, waarin revelatie Randi De Vlieghe op ijsingwekkende wijze gestalte gaf aan een lichaam dat *gemorft* was tot een insectenlijf.

Nog meer gemorfte lichamen waren te bewonderen in *Antropomorf* van danser-choreograaf Marc Vanrunxt. *Antropomorf* was een misleidende voorstelling van een misleidend kunstenaar. Marc Vanrunxt mag zichzelf graag 'een eeuwig debutant' noemen, omdat elke nieuwe choreografie bij hem een creatie in de eigenlijke zin van het woord is: een schepping vanuit het niets, of beter: vanuit alles wat de kunstenaar rond zich ervaart en in zich opneemt. Dat gold bij uitstek voor *Antropomorf*, waarin de choreograaf als een godgelijke een nieuwe levensvorm introduceert: de *antropomorf* of mensachtige die zijn lichamelijke voortdurend verandert. *Antropomorf* begon waar de choreograaf zelf in het wondermooie *Mijn solo voor Marie (vernietigd)* – ook op het festival te zien – was geëindigd: in de bevreemding van de sublieme abstractie. Wat aanving als een lang uitgesponnen, aarzelende, bijna levenloze verkenning van de ruimte evolueerde naar een herkenbare, menselijke bewegingstaal die zijn ritmiek vond in de emotie van de begeleidende muziek. Het aan 2001, *a Space Odyssey* refererende steriele wit in kledij en decor maakte plaats voor de kleur van de schitterende kostuums van Martin Margiela. Het witte plastic zeil scheurde open als een broze huid, het gevoel mocht binnentreden.

Marc Vanrunxt was misschien wel de echte rode draad doorheen de tiende editie van De Beweging. Vanrunxt en zijn zwz Hyena gingen een structurele overeenkomst aan met De Beweging, een bijna vanzelfsprekende intense coöperatie gezien de gezamenlijke voor geschiedenis. Niet alleen duikt Vanrunxt al van in 1984 (*Poging tot Beweging*) geregeld op in het festivalprogramma, de choreograaf en de organisatie zijn niet altijd even verwend geweest door kritiek en subsidiërende overheid. Bovendien past Marc Vanrunxt uitstekend in het profiel van de 'Bewegings-kunstenaars' dat door artistiek leider Herbert Reymen werd uitgetekend: 'eerste-generatie-kunstenaars die (...) kozen voor de ontwikkeling van hun eigen taal, op eigen ritme, soms dwars van alle trendy tendensen, maar met de nodige kop-pigheid.' De vierjarige samenwerking resul-

Mas Distinguidas 97 - La Ribot / Jaime Gorospe

